

Repertoiret . . .

Denne rubrik omfatter film af interesse for „Kosmorama“s læsere, i dette nummer premierer i tiden 17. 3.–13. 9. 1961 (redaktionens slutning).

- ADUA E LE COMPAGNE (BORDELPIGEN ADUA), Italien 1960. *Antonio Pietrangeli* solidt realistiske og socialt ærlige skildring af fire prostitueredes mislykkede forsøg på at glide ind i det borgerlige samfund. Sympatisk og nøgtern i sin holdning og smukt spillet af *Simone Signoret*.
- ANSIKTET (ANSIGTET), Sverige 1958. Se artiklen i „Kosmorama 43“.
- COME BACK, AFRICA (AFRIKA 61), U.S.A. 1959. *Lionel Rogosins* vrede og smerteligt gribende film fra Syd-Afrika, en genial blanding af koldsindig reportage og en bitter indignationens poesi. Et kunstværk med rod i den engagerede filmiske dokumentarisme.
- DORP AAN DE RIVIER (LANDSBYDOKTOREN), Holland 1959. *Fons Rademakers'* pretentøse skildring af sære eksisterer i den lille by. Ofte kunstigt, men med spændende observationer i en litterær stil å la Storm og Stifter.
- ELMER GANTRY, U.S.A. 1960. Vital og energisk *Sinclair Lewis*-filmatisering, skrevet og instrueret af *Richard Brooks*. Sikker tidstegning og satirisk udomatisk i skildringen af det religiøse menneskefiskeri. Svagest i definitionen af hovedpersonernes forhold (*Burt Lancaster* og *Jean Simmons*).
- LES JEUX DE L'AMOUR (PARISEROSER), Frankrig 1960. *Nouvelle vagues* første komedie og første (og hidtil bedste) arbejde af *Philippe de Broca*. En serie kapriciose, men stilistisk nøjagtige improvisationer over den erotiske trekants tema. Poetisk-ironisk, ukonventionel og let misogynt.
- KAPO (KAPO – HÅNDLANGER FOR SS), Italien 1960. Første halvdel af *Gillo Pontecorvos* debutfilm er den stærkeste og mest ærlige skildring af koncentrationslejrenes psykiske rædsler. Anden halvdel litterært postuleret. Med *Susan Strasberg* i vanskelig hovedrolle.
- LES LIAISONS DANGEREUSES (FARLIGE FORBINDELSER), Frankrig 1959. Anmeldt i „Kosmorama 47“.
- LOLA (LOLA), Frankrig 1961. Henrivende fantasi om trofast kærlighed bag letsindighedens maske og om pigernes første møde med kærligheden. *Jacques Demys* debutfilm viser ham som en raffineret fortæller og en stor beundrer af dejlige damer og af *Max Opbuls*. *Anouk Aimée* er en moderne og aldeles uskadelig Lola, der havde fortjent større opmærksomhed.
- MISFITS (DE FRIGJORTE), U.S.A. 1961. Uegal samfundsallegori iscenesat af en tydeligvis manuskript-imponeret *John Huston*. *Marilyn Monroe*, *Clark Gable* og især *Montgomery Clift* strides bravt med *Aribur Millers* kunstneriske replikker.
- NAZARIN (TRO OG LIDENSKAB), Mexico 1958. *Luis Buñuels* antiklerikale beretning om en selvvalgt helgens møde med menneskene og med den ægte, uinteresserede fromhed. Måske Buñuels største og mest afklarede film, under alle omstændigheder et hovedværk i vor tids kunst. (Se artiklen om „Nazarin“ i „Kosmorama 43“).
- NEOTPRAVLENNOE PISMO (BREVET, SOM ALDRIG BLEV AFSENDET), U.S.S.R. 1960. *Mikhail Kalatozovs* billedlære fortælling om unge sovjetidealister på diamantjagt i Sibirien. Kun for yndere af instruktørens efterhånden altdominerende kameravirtuoseri.
- NORTH TO ALASKA (KOM TIL ALASKA), U.S.A. 1960. Guldgravereventyr i sund folkekomedie-stil. Frisk og underholdende iscenesættelse af *Henry Hathaway*. Med *John Wayne*, *Stewart Granger* og en herligt skurkagtig *Ernie Kovacs*.
- PLEIN SOLEIL (KUN SOLEN VAR VIDNE), Frankrig 1960. *René Clément* som smart skildrer af mondant depraverede middelhavseksisterer i laber indpakning og inderligt kedelige kriminelle og erotiske forviklinger. Fristende at drage paralleller mellem milieuets frustration og Clément's kunstneriske ditto.
- PSYCHO (PSYCHO), U.S.A. 1960. *Alfred Hitchcock* på randen af det perverse i sin skildring af sygelige moderbindinger, men indledningen viser ham atter som en eminent skildrer af uhylgen i det hverdagsagtige. Det er ekstremt, sort humor, når han lader dejlige *Janet Leigh* myrde og forsvinde i filmens begyndelse. Raffineret spil af *Anthony Perkins*.
- ROCCO E I SUOI FRATELLI (ROCCO OG HANS BRØDRE), Italien 1961. Anmeldt i dette nummer.
- ROSEN FÜR DEN STAATSANWALT (ROSER TIL ANKLAGEREN), Tyskland 1959. *Wolfgang Stauders* præcise udlevering af tyskeren som embedsmand. En morsom, til tider uhyggelig satire over selvbedragerens mulighed for at vinde position og blive farlig – i det tredje rige og i det vesttyske vidunderland. Fortræffeligt spil af *Martin Held*.
- SATURDAY NIGHT AND SUNDAY MORNING (LØRDAG AFTEN-SØNDAG MORGEN), England 1960. Anmeldt i „Kosmorama 53“.
- SHADOWS (SKYGGER), U.S.A. 1960. *John Cassavetes'* intenz fængslende, improvisatoriske New Yorker-skildring af tre søskendes følelseskonflikter. I kraft af sin frigjorthed, varme, humor og frapperende billedpoesi et enestående og uferligt lignet værk.
- STAKEOUT ON DOPE STREET (NARKOTIKA-RAZZIA), U.S.A. 1957. Velgjort og sympatisk *sleepier* om tre unge mænd, der involveres i narkotikasmugling. Logisk og naturligt skrevet af *Andrew J. Fenady*, og præcist og økonomisk iscenesat af *Irvin Kershner*.
- STUDS LONIGAN (STUDS LONIGAN), U. S. A. 1960. *Irvin Kershners* stilistisk alt for raffinerede filmatisering af *James Farrells* romaner. Gennemgående utilfredsstillende, men gjort med talentfuld vilje til at forny generen.
- DIE TAUSEND AUGEN DES DOKTORS MABUSE (DR. MABUSES 1000 ØJNE), Tyskland 1960. *Fritz Langs* opfiksede instrumentation af gamle temaer. Bevidst arkaiserende i stilen, hyggeligt-underholdende i sine gys, og vespillet (af bl. a. *Gert Fröbe* og *Werner Peters*).
- TIREZ SUR LE PIANISTE (SKYD PÅ PIANISTEN), Frankrig 1960. *Francois Truffauts* vittige og meget bevægende gangster-burleske om et reelt og begavet menneskes fataliteter i en verden, der frister til det nemme og det onde. Bekræfter indtrykket af Truffaut som bølgens betydeligste instruktør. Fremragende præstation af *Charles Aznavour* som den timide kunstner.
- LE TROU (HULLET), Frankrig 1960. Anmeldt i dette nummer.
- THE YOUNG ONE (MANDS BEGÆR), Mexico 1960. *Luis Buñuels* suveræne skildring af raceproblemet i U.S.A.s sydstat, hvori han indirekte og antiskematisk gendriver „the white trash“s yndlingsfrase: „Negeren har ingen sjæl – derfor er han et dyr i menneskeskikkelse“. *Key Meersman* og *Bernie Hamilton* glimrende, men dækkende spil af alle.